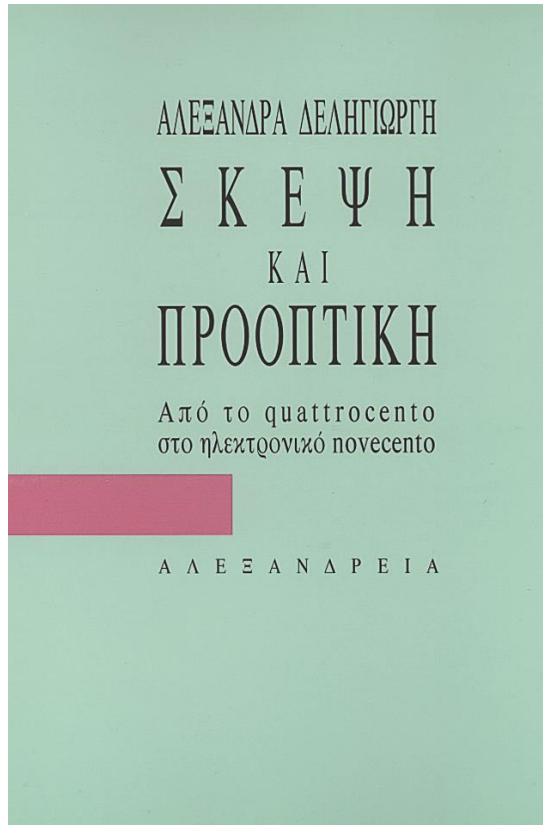

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Αλεξάνδρα Δεληγιώργη

**ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ**

Από το *quattrocento* στο
ηλεκτρονικό novocento

ISBN 960-221-238-1 – σχήμα 21x14 – σελ. 416
– έκδοση Οκτώβριος 2002 – τιμή 22,00 €
χωρίς ΦΠΑ)

Το ζήτημα της προοπτικής κατέχει κεντρική θέση στον φιλοσοφικό προβληματισμό του καιρού μας. Στο πλαίσιο του νιτσεϊκού σχετικισμού που έρχεται να πάρει τη θέση του παλιού δογματικού μαρξισμού, οι μεταμοντέρνοι προοπτικιστές, με επιχείρημα την πολλαπλότητα των προοπτικών θέασης και σκέψης, προτείνουν την παραίτηση της φιλοσοφίας από την αναζήτηση της αλήθειας. Υπονομεύουν έτσι κάθε είδους κριτικές αντιστάσεις στο μηδενιστικό πνεύμα της εποχής.

Η συγγραφέας εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο η δυτική σκέψη των πέντε τελευταίων αιώνων επιχείρησε άλλοτε να λύσει και άλλοτε να συγκαλύψει αυτό το επικίνδυνο ζήτημα. Υποστηρίζει ότι η κατάκτηση της γραμμικής προοπτικής, στο πλαίσιο της εικαστικής επανάστασης της Αναγέννησης που επέτρεψε την κυριάρχηση του τοπίου, προετοίμασε το έδαφος για την επιστημονική επανάσταση του τέλους του 16^{ου} αιώνα μέσω της οποίας η Δύση μπόρεσε να εκφράσει τη βλέψη της για κυριαρχία πάνω στη φύση.

Η νεώτερη και σύγχρονη επιστήμη που προέκυψε από αυτή την επιστημολογική τομή, κινήθηκε σ' ένα σύστημα παραστατικής σκέψης η λογική του οποίου εξακολουθεί να έχει ως κύρια γνωρίσματά της τον διπολισμό ή τον ανταγωνισμό, τον αποκλεισμό ή την προσάρτηση. Στο απόγειο της παραστατικής σκέψης, οι κριτικές εναντιώσεις στην

παγκοσμιοποίηση αυτής της λογικής είχαν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός συστήματος πραξιακής σκέψης όπου η προοπτική της κυριαρχίας δίνει τη θέση της σε μια προοπτική αλληλεξαρτήσεων και διαφορικών συναρτήσεων που υποκαθιστούν τις σχέσεις κατίσχυσης με σχέσεις αμοιβαίας αναγνώρισης.

Αυτή η διεύρυνση της προοπτικής ανανέωσε το επιστημονικό και φιλοσοφικό πνεύμα των δύο τελευταίων αιώνων. Δημιουργήθηκε, έτσι, στα πεδία των θετικών και κοινωνικών επιστημών, η δυνατότητα διαύγασης πυρηνικών σχέσεων και των αθέατων μηχανισμών τους. Μια ανάλογη διεύρυνση της προοπτικής στους τόπους της ερμηνείας επέτρεψε τη διαύγαση του βιωματικού στη ρίζα της αυστηρής ορθολογικότητας.

Η συγγραφέας παρακολουθεί τις υπόγειες διασυνδέσεις της φιλοσοφίας της επιστήμης και της τέχνης που δίνουν στη σκέψη τη δυνατότητα να αντισταθεί στην τυποποίηση και στην αποπροσωποποίηση της υποκειμενικότητας, τάσεις που εντείνει συνεχώς η λογική της κυριαρχίας, μέσα στην κοινωνία της ηλεκτρονικής θέασης.